

21. בראשית ז', ז'

"ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול".

22. רש"י

"האנשים לבד והנשים לבד, לפי שנאסרו בתשמיש המטה מפני שהעולם היה שרוי בצער".

23. בראשית ח', טז'

צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך.

24. רש"י

אתה ואשתך וגוי' - איש ואשתו. כאן התיר להם תשמיש המטה.

25. בראשית ח', יח'

ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו.

26. בראשית ח', כ'

ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח.

27. בראשית ח', כ"א'

וירח ה' את ריח הניחח ויאמר ה' אל לבו: לא אסוף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם...

ולא אסוף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי.

28. בראשית ט', ח-יא'

ויאמר א-להים אל נח ואל בניו אתו לאמר: ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם... ולא יפרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ.

"את קשתי נתתי בענן"**29. רש"י על ט', ט'**

ואני הנני - מסכים אני עמך. שהיה נח דאוג לעסוק בפרייה ורבייה עד שהבטיחו הקב"ה שלא לשחת את העולם עוד. וכן באחרונה [בהמשכה של פרשת הברית] אמר לו: הנני מסכים לעשות קיום וחיוזוק ברית להבטחתי, ואתן לך אות.

30. רמב"ן (ט', יב')

ואמרו בטעם האות הזה כי הקשת לא עשאו שיהיו רגליו למעלה, שייראה כאילו מן השמים מורים בו וישלח חציו ויפיצם בארץ, אבל עשאו בהפך מזה, להראות שלא יורו בו מן השמים. וכן דרך הנלחמים להפוך אותו בידם ככה כאשר יקראו לשלום למי שכנגדם. ועוד: שאין לקשת יתר לכונן חצים עליו.

31. יחזקאל (א', כח')

"כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב, הוא מראה דמות כבוד ה'".

32. חזקוני

אות גדול הוא, שהרי הוא דמותי כביכול, כדכתיב [כאן מובא הפסוק מיחזקאל]... ואם דעתי להשחיתם כשהגשמים מרובין, אין אני מראה לכם דמות כבודי, שאין דרך למלך לבוא בין עבדיו כשהם נזופין ממנו.

33. רמב"ן בד"ה זאת אות הברית אשר אני נותן

"משמע מן האות הזה שלא היה קשת בענן במעשה בראשית, ועתה ברא ה' חדשה, לעשות קשת בשמים ביום ענן".

וכאשר נסתכל עוד בלשון הכתוב נבין כן [שהקשת היא תופעת טבע קיימת]

(א) כי אמר (בפסוק יג) 'את קשתי נתתי בענן', ולא אמר 'אני נותן בענן', כאשר אמר (בפסוק יב) 'זאת אות הברית אשר אני נתן'.

(ב) ומילת 'קשתי' מורה שהייתה לו הקשת תחילה.

ולכן נפרש הכתוב: הקשת אשר נתתי בענן מיום הבריאה תהיה מן היום הזה והלאה לאות ברית ביני וביניכם, שכל זמן שאראנה, אזכיר כי ברית שלום ביני וביניכם.

ובין שתהיה הקשת עתה בין שהייתה מעולם בטבע, הטעם באות שבה אחד הוא.

יז ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ...

כל אשר בארץ יגוע

יח והקמתי את בריתי אתך

ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך.

ב' א אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה.

מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו,

ומכל הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים, איש ואשתו.

ג גם מעוף השמים שבעה שבעה

זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ.

ד כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה.

ה ויעש נח ככל אשר צוהו אתו א-להים כן עשה.

ו ואתה קח לך מכל מאכל... והיה לך ולהם לאכלה.

ז ויעש נח ככל אשר צוהו אתו א-להים כן עשה.

ח ויעש נח ככל אשר צוהו אתו א-להים כן עשה.

15. בראשית ח', כ'

"ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח".

16. רש"י

"אמר: לא ציווה לי הקב"ה להכניס מאלו שבעה שבעה אלא כדי להקריב קרבן מהם".

בין ברית הקשת לבין הברית שמעולם**17. בראשית פרק ט'**

(א) ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: (ב) ומוצאכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו: (ג) כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל:

(ד) אך בשר בנפש דמו לא תאכלו:

(ה) ואך את דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: (ו) שפך דם האדם בדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם:

(ז) ואתם פרו ורבו ושרצו בארץ ורבו בה:

18. רש"י על פסוק ט'

"שהיה נח דואג לעסוק בפרייה ורבייה, עד שהבטיחו הקב"ה שלא לשחת את העולם עוד".

19. בראשית ו', יח'

ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך.

20. רש"י

האנשים לבד והנשים לבד, מכאן שנאסרו בתשמיש המטה.

